

slavnost, kakoršnje Ljubljana že sicer dolgo ni videla.

Naj tudi štajarski Slovenci pridejo v prav obilnem številu k tej slavnosti, da pokažejo s svojim prihodom, kako čislajo vsi Slovenci svoje zaslužne može. Da ne bode nobenih neprilik zastran stanovanja, skrbel bode odbor, kateremu naj vsak, kdor misli priti v Ljubljano, to naznani vsaj do dne 25. junija ter zajedno pové, ali hoče biti tudi pri skupnem obedu. Ljubljana pa bode pokazala pri tej priliki, da je res središče vseh Slovencev.

Na svidenje torej v Ljubljani pri Vodnikozi slanosti.

Gospodarske stvari.

Detelja in nje košnja.

Da je detelja dobra krma in da jo živina rada žre, to vsi znamo. Čez to ni treba torej, da še izgubimo kako besedo, toda kedaj se naj vkosi, da stori živini najboljše? Toliko je gotovo, da mlada ali tudi v tem so razne dobe in je še zmerom vprašanje, ali se naj kosi večkrat ali samo dve-, trikrat v letu?

Ako ugaja zemlja detelji, tedaj je najboljše vkositi jo po dvekrat v letu in sicer prvokrat, ko začne detelja cvesti. Taka ima največ redilnih snovi v sebi. Ako se kosi mlada detelja večkrat in torej vselej mlada, živina jo žre sicer rada ali redi se po njej le malo. Zakaj? Odgovor ni težek: za to, ker je mladi strni vselej treba nekaj časa za to, da ji vzrastejo peresa in dokler teh nima, ne vzprejme iz zraka tacihi reči, ki so ji potrebna, in torej ni taka detelja veliko prida.

Vsled tega tudi ne kaže pasti na deteljišči, ker si detelja tako ne more opomoči. Po tem, kakor je zemlja, razsodi se torej lahko ali se sme dve- ali trikrat kositi. Se vé, da je pri tem gledati še na to, kedaj se naj detelja polaga živini. Pri nas ne more človek, ako ima živino le v hlevu, čakati na to, da pride detelja prvokrat v cvet, kajti treba je je skorej vselej že poprej in po vrhu še je je treba dalje časa, kajti kosi se sproti.

Če je detelja vzrastla visoko pa še ni jela cvesti, kaže tudi, da jo človek pokosi, kajti sicer bi mu polegla in to bi bila škoda. Sploh pa je v tej reči, kakor tudi pri drugih, dobro gospodarsko oko najboljše. Tako še ne začne kositi prenašlo, češ, da še bode časa za drugo košnjo, pa tudi ne prepozno, kajti pri tej bi se človek lahko vnoril, ako nastopi kmalu suša.

Ko bi prva rast pri detelji ne kazala veliko, more biti zavoljo suše, ni prav, če čaka človek predolgo s košnjo. Taka detelja se ne vzboljša veliko, če tudi pride dež, pač pa po-

maga tak dež deteljišču, če se je bilo v pravem času pokosilo.

Nepotrebna kvoklja.

Večkrat se prikaže gospodinji kvoklja, ko ji ni po volji in rada bi ji to odpravila. Ali kako? Navadno se porine žival v mrzlo vodo in ker ne pomaga enkrat, zato se porine še večkrat in to lahko škoduje živali, da vzboli; kvoče pa še naprej v eno mer.

Naslednje sredstvo pa ni živali nevarno in pomaga vselej. Deni kvokljo v temen kot v hladni kleti, v drugem, nekaj svetlišem pa ji nastavi posodo vode in piče. Prvi dan sedi kvoklja, da se ne zmeni ne za vodo, ne za pičo. Drugi dan pa že išče jedi in pijače in ko se nažré in napije, poišče si še enkrat ložo v kotu. Tako še tretji in more biti četrti den, potlej pa jo izpusti, ne sedi ti več, kajti hladna, vlažna in temna loža ji ni več po volji in za to se začne v njej navadno življenje in k malu ti nese, kakor poprej, lepa, bela jajca.

Tudi to-le ozdravi kvokljo. Ako ti pozakvoče ena ali tudi več kokoši, ali ti ne maraš kvokelj, pusti jih dva, tri dni sedeti, potem pa jih daj na suh, zračen kraj. Ta naj ima tla iz kamenja ali iz desek, nekaj nad njim pa naj bode par palic, da se vsede žival na nje. Na tleh ne sedi, ker nima nič mesta za ložo. Poleg kvokelj naj bode tudi petelin in da se jim naj piti in jesti, kolikor je treba, da ostanejo zdrave. Čez par dni ne pokvoče nobena več in k malu bode dovolj jajec od njih.

Sejmovi. Dne 15. junija pri sv. Barbari v Čadramski župniji, v Celji, v Kostrivnici, v Lembahu, na Planini, v Poličanah, v Mozirji in pri sv. Vidu pri Ptuj. Dne 16. junija pri sv. Trojici v slov. gor. Dne 17. junija pri sv. Trojici v slov. gor., pri sv. Juriji na juž. žel. in pri sv. Janži pri Arveži.

Dopisi.

Iz Ljubnice pri Vitanji. (Srečna zmaga.) Pri nas smo v občinskih volitvah srečno zmagali dne 6. junija. Naša občina je že dolgo časa hudi trn v peti Vitanjskih Velikonemcev. Zato so si najeli znanega Bošnjaka, da je ljudi begal po naših selih skozi 14 dni sem. In kaj čuda smo še dalje doživeli? Vitanjski gospod dohtar so jezdarili Jaklinovo kljuse skozi dva dni ter so beračili od hiše do hiše pomoči za zgubljeno Nemčijo. No reči smem: Tudi mi Slovenci nismo spali ter smo storili pošteno vsak svojo dolžnost, zato smo pa tudi zmagali v vseh treh razredih s svojimi moži. Srce nas le boli, da se nam je velika večina naših dragih sosedov na Steničah izneverila. Zaupamo pa, da se bojo tudi Steničani prepri-